

Nr 148.

Av herr **Gullberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till lag med vissa ändrade bestämmelser mot oskäligen hyresstegring m. m.

I Kungl. Maj:ts nådiga proposition nr 213 till riksdagen med förslag till lag med vissa ändrade bestämmelser mot oskäligen hyresstegring m. m. gives i § 8 vissa bestämmelser angående uppsägning från hyresvärdens sida av hyresavtal om omöblerad lägenhet. Denna paragraf har i nu föreliggande proposition fått en betydlig utvidning med anledning av de erfarenheter, som hyresnämnderna under den gångna tiden gjort. Härom är nu intet att erinra. Men det är ett förhållande, som från en hel del hyresvärdars sida påpekats, men icke vunnit beaktande, som jag härmed vill föra fram till riksdagens övervägande. En husägare kan ha ett berättigat intresse av att bo i sin egen fastighet. För den hyresgäst, vars lägenhet husägaren anser för sig lämplig, finnes möjlighet att få annan bostad, lika stor och lika lämplig för honom. Men hyresgästen vill inte flytta. Och hyresnämnden anser sig icke på grund av lagens 8 § ha rätt att tillåta hans uppsägning. Hyresvärden får taga vägen vart han vill. Hyresgästen bor kvar. Jag har nu hört, att hyresnämnder i vissa städer anse att laga skäl till uppsägning i ett sådant fall, som härövan nämnts, föreligger. I andra åter fäster hyresnämnden sig mera vid lagens bokstav och tillåter ingen uppsägning i ty fall. För att åstadkomma likformighet vid detta ärendes behandling av hyresnämnderna och borttaga en anledning till berättigat missnöje från hyresvärdars sida med lagen, borde därför ett moment i nämnda paragraf införas, som klargjorde, att hyresnämnd bör bevilja uppsägning av hyresgäst, då husägaren själv vill bo i sin fastighet, och då möjlighet finnes för hyresgästen att inom samma stad få en för honom lämplig bostad. Angående formuleringen av detta moment hemställer jag vördsamt, att lagutskottet måtte utarbeta ett sådant.

Stockholm den 9 april 1918.

Wilhelm Gullberg.

